

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: I. V., DiS, narozená X, bytem P.,
zastoupená: Mgr. Viktor Švantner, advokát se sídlem Mikulášská tř.
9, 326 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 15.5.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2020 č.j. X-44091-HS o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.3.2020 č.j. X-44091-HS a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-15.11.2019 - 43/X ze dne 15.11.2019 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 15.5.2020 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2020 č.j. X-44091-HS, jehož kopii připojila, jímž byly

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.11.2019 - 43/X ze dne 15.11.2019, kterým jí byl odňat ode dne 10.12.2019 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 5.11.2019 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.3.2020 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 4.3.2020 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 5.11.2019 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%, a žalobkyni byl přiznán střed výše uvedeného rozmezí, tj. 20%.

2. **Žalobkyně v žalobě** vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné, protože posudek posudkového lékaře vycházel jen z lékařských zpráv, nikoli z úplného a faktického vyšetření žalobkyně a nebyla vzata v úvahu ani ta skutečnost, že stav žalobkyně oproti stavu v době přiznání invalidního důchodu se nezlepšil. Dále popsala stručně svůj zdravotní stav; přičemž její zdravotní obtíže jsou natolik závažné, že invalidita prvního stupně nadále trvá a od přiznání invalidního důchodu nikdy nenastal stav, který by umožnil odejmutí přiznaného invalidního stupně. Rozhodnutí žalované bylo tedy dle ní vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 39 odst. 2, písm. a) zákona a příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, aby znovu rozhodla.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.11.2019 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 4.3.2020 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. a, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 5.11.2019, tj. dnem jednání OSSZ.
4. Žalovaná ve svém **vyjádření k žalobě** dne 2.6.2020 mimo jiné uvedla, že s ohledem na námitky žalobkyně navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), přičemž za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 12.3.2020. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.3.2020 bylo podle doručky zástupci žalobkyně doručeno dne 17.3.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK

MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.7.2020 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství; žalobkyně nebyla přítomna (nepřítomnost omluvena). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (12.3.2020) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% s tím, že se jedná o pokračování invalidity prvního stupně od 4.5.2010**; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultací internistou při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je stav po parciální resekci levého prsu s revizí levé axily pro špatně diferencovaný invazivní duktální karcinom mléčné žlázy, bez metastatického postižení 8 nalezených uzlin, G3, pT1 cpNO MO (27.4. 2009), stav po adjuvantní chemoterapii (5 - 9/2009) a stav po adjuvantní radioterapie levého prsu 50 Gy s následným zvýšením dávky na oblast lůžka tumoru (10 - 12/2009); hlavně sekundární lymfedém LHK. Komise dále uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o lehké postižení, stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodů zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace částí, kde je možná protetická náhrada (např. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce částí střeva, hysterektomie, enukleace bulbu oka při dobré funkci jediného oka) nebo stavy s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů, výkon některých denních aktivit s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 25% podle kapitoly II, odd. A, položky 1b) přílohy vyhlášky Zdravotní postižení hodnoceno sice podle stejné kapitoly, oddílu i položky, ale na horní hranici taxace z důvodu přetrvávajícího lymfedému LHK. Také bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena hodnota míry poklesu o 10% na celkových 35%, v čemž je rozdíl oproti posouzení OSSZ a námitkového řízení. Žalobkyně sice vykonává své původní povolání, ale je schopna jej vykonávat pouze na poloviční úvazek. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehčí práce v příznivém klimatu i práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem onkologického vyšetření 4.5.2010 (původní uznání invalidity prvního stupně), platnost stanovena trvale vzhledem k charakteru postižení, když z dokumentace je evidentní, že zdravotní stav je sice v remisi, ale po dobu 10 let se podstatně nemění, přetrvává lymfedém LHK.

Závěrem komise ještě uvedla, že dne 14.7.2020 právní zástupce omluvil písemně žalobkyni, že se nemůže dostavit z důvodu aktuální zdravotní situace a špatné psychické kondice. Zároveň poslal vyjádření, ve kterém vysvětluje, co je lymfedém a cituje zahraniční literaturu. Bylo mu telefonicky sděleno, že posudkový i přísedící lékař mají každý nejméně dvě atestace. Proto jistě rozumí zdravotnímu stavu posuzované osoby lépe, než laik, který si najde články na internetu. Byl upozorněn, že toto je pro komisi urážející a pod úroveň vzhledem k jejich odbornosti a zkušenostem. Dle pana advokáta jsou posudkoví lékaři neobdobní!!! Pro ilustraci citace: Na základě výše uvedeného jsme přesvědčeni, že závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

posudku nezohlednily u X X doporučení lékařů, informace v odborné literatuře (patrně vlivem faktu, že soudobá odborná literatura je psaná v anglickém jazyce a články nejsou pro neodborníky volně dostupné) a doporučení pro pacienty se sekundárním lymfedémem uvedená v námitkách ze dne 20.01.2020, opomněly zvážit fyzickou náročnost profese fyzioterapeut a zejména nevzaly v úvahu existující riziko plného rozvoje choroby do závažnějších stádií (ireverzibilní lymfedém, elefantiáza) při plném pracovním zatížení a vystavení nadměrné fyzické námaze v případě zániku invalidity 1. stupně. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

8. **Dle § 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. **Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.),** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

10. **Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za

základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 12.3.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 17.7.2020 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2020 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.11.2019 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 4.5.2010, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá celkem 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (20% míry poklesu), kdy nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo rozhodnuto žalovanou o odnětí invalidního důchodu ode dne 10.12.2019 rozhodnutím ze dne 15.11.2019.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 4.5.2010) a tedy i trvání nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 38/2020-40 ze dne 24.7.2020. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu

v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 24. července 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.